

samt Marstal, Afgang til idetmindste tildeels at erholde disse Forhold ordnede i Righed med hvad der gjælder for Kjøbenhavn. Det er nemlig ved § 16 i Lov om den communale Beskættning i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn af 11te Februar 1863 —, hvilken Lov ifølge sammes § 18 ogsaa gjælder for Frederiksværk, Silkeborg, Løgstør og Nørresundby med de Bømpelser, som Indenrigsministeriet finder nødvendige, jvfr. for Marstals Vedkommende Beskjendtgjørelse indeholdende Regulativ for Marstal Handelsplads af 29de Marts 1867 § 25 —, bestemt, at der fra den i bemeldte Lov opstillede almindelige Regel, at al Afgift af faste Eiendomme skal fordeles paa alle Communens Bygninger og Grunde i det i Vedtagten for hver Kjøbstad bestemte Forhold og uden Hensyn til den deraf fremkomne Indtægts Anvendelse, dog kan gøres Undtagelse med Hensyn til Overtagelse eller Anlæg af Gader og Veie, idet der herom i den ovennævnte Vedtagt eller i senere Tillæg til samme (efter Communalbestyrelsens Beslutning og med Indenrigsministeriets Samtykke) kan fastsættes særegne Regler i Righed med Grundsætningerne i Lov af 14de December 1857. Grunden til, at Loven af 11te Februar 1863 og dermed dens fornavnte § 16 ikke blev gjort anvendelig paa Frederiksberg Commune maa, efter hvad i Motiverne til oftnævnte Lov er oplyst, søges ikke blot deri, at Beskættningsforholdene først saa nylig der vare ordnede, at man vilde savne det fornødne Grundlag for Gjennemførelsen af den nye Lovs Principer, idet der saaledes blandt Andet først i den allersejeste Tid var udarbejdet og vedtaget en Grundtagt for Frederiksberg, men især deri, at det ansaaes for sandsynligt, at navnlig det til Communen hørende Bydistrikt i en nær Fremtid vilde blive inddraget under Kjøbenhavn, hvorved da Beskættningsforholdene forventedes at ville blive omordnede efter de for Kjøbenhavn gjældende Bestemmelser.

Det ovennævnte af Frederiksberg Communalbestyrelse udarbejdede Forslag til Eagens eventuelle Ordning ved Lov gaaer i en enkelt Henseende ikke saa vidt som Loven for Kjøbenhavn af 14de December 1857. Medens det nemlig efter denne Lovs § 2, jvfr. § 1, naar en forhen privat Gade eller Veie erklæres for

offentlig, af Communalbestyrelsen kan bestemmes, at Eierne af de til samme stødende Grunde i det Hele skulle afholde de til dens første Istandfattelse medgaaende Udgifter, og medens det, efter samme Lovs § 3, naar en af det Offentlige allerede overtaget, men hidtil enten slet ikke eller kun tildeels brolagt Gade eller Veie forsynes med fuldstændig Brolægning, af Communalbestyrelsen kan bestemmes, at indtil Halvdelen af de hermed forbundne Udgifter skal godtgøres Communen af de tilstødende Grundeiere, har Frederiksberg Communalbestyrelse derimod ikke troet at burde foreslaae, at der i første Tilfælde paalægges Grundeierne mere end i det Høieste $\frac{2}{3}$ af Udgifterne, ligesom den heller ikke har anseet det rigtigt, at en allerede af det Offentlige overtagen Veie skal kunne medføre en for de enkelte Beboere saa trykkende Udgift som Halvdelen af Omkostningerne ved sammes Brolægning.

I andre Henseender gaaer Forslaget derimod udover Bestemmelserne i den Kjøbenhavnste Lov. Ved de betydelige Udstykninger, som have fundet Sted i Frederiksberg Commune, og hvorved større Jordlodder, der før bleve benyttede som Markjord, ere blevne bortsolgte som Byggegrunde, har det været almindeligt, at Sælgeren har anlagt en Veie til Afbenyttelse for alle Parcellisterne, imod at disse have paataget sig den Forpligtelse at svare ham eller dem, til hvem han maatte overdrage sin Ret, et vist Bidrag til Veiens Vedligeholdelse, medens han da igjen har underkastet sig bestemte Forpligtelser i denne Henseende. Herved er opstaaet et Contractforhold, som Communen finder at maatte respectere, hvilket antages ikke at kunne skee paa anden Maade end derved, at Communen søger, uden forøget Byrde for Parcellisterne, at affinde sig med Veiens Eier om Afstaaelsen af hans Rettigheder og, hvis dette ikke kan skee i Mindelighed, da efter Reglerne for Expropriation. Communalbestyrelsen har derfor foreslaaet optaget en Bestemmelse i den eventuelle Lov, hvorefter, naar slige private Veie optages blandt de offentlige Veie, de enkelte Lodseieres contractmæssige Forpligtelser ligeoverfor den private Eier og tillige alle dennes Rettigheder og Forpligtelser i Egenkab af Veiens Eier bortfalde og overgaae til Com-